

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLI. — Wydana i rozesłana dnia 15. września 1916.

Treść: (№ 301—303.) 301. Rozporządzenie w sprawie uchylecia bezwzględnie obowiązujących przepisów ordynacji ubezpieczeniowej dla niektórych grup umów o ubezpieczenie. — 302. Rozporządzenie, odnoszące się do zajęcia nasienia lnu, zebranego w krajach tutejszych w roku 1916. — 303. Rozporządzenie, dotyczące przywozu niektórych materiałów surowych z Turcji i z Bułgarii w przesyłkach pocztowych.

301.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości z dnia 11. września 1916

w sprawie uchylecia bezwzględnie obowiązujących przepisów ordynacji ubezpieczeniowej dla niektórych grup umów o ubezpieczenie.

Na zasadzie § 166., ustęp 2., ordynacji ubezpieczeniowej (rozporządzenie cesarskie z dnia 22. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 343) rozporządza się, jak następuje:

Artykuł I.

Rozmiar stosowania tego rozporządzenia.

(1) Przepisy tego rozporządzenia mają moc obowiązującą dla umów o ubezpieczenie, zawartych przez mniejsze zakłady ubezpieczeń, oparte na wzajemności, które założono zgodnie z przepisami ustawy i którym pozwolono na wykonywanie czynności, następnie dla umów o ubezpieczenie, zawartych przez te oparte na wzajemności krajowe zakłady ubezpieczenia bydła, które otrzymują dodatki ze środków publicznych, i wreszcie dla umów o ubezpieczenie, zawartych przez kasy pomocy, założone w myśl ustawy z dnia 16. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 202.

(2) Za mniejsze zakłady ubezpieczeń, oparte na wzajemności, należy uważać związki ubezpieczeniowe, oznaczone w § 44. rozporządzenia

ministreryalnego z dnia 5. marca 1896. Dz. u. p. Nr. 31 (regulatyw ubezpieczeniowy), następnie zakłady ubezpieczeń, służące celom ubezpieczenia publiczno-prawnego, w odniesieniu do tych umów, zawartych w granicach ich publiczno-prawnego działu ubezpieczeniowego, które odnoszą się do osób, nie obowiązanych do ubezpieczenia, i dlatego podlegają przepisom ordynacji ubezpieczeniowej.

(3) Przepisy tego rozporządzenia nie mają zastosowania do umów o ubezpieczenie na życie, zawartych przez wszelkiego rodzaju zakłady, jeżeli świadczenia ubezpieczeniowe przekraczają granice cyfrowe, wyznaczone w § 1., ustęp 4. i 5., ustawy z dnia 16. lipca 1892. Dz. u. p. Nr. 202, o zarejestrowanych kasach pomocy.

Artykuł II.

Uchylecie bezwzględnie obowiązujących przepisów ordynacji ubezpieczeniowej.

Bezwzględnie obowiązujące przepisy ordynacji ubezpieczeniowej przestają obowiązywać w zupełności lub częściowo dla oznaczonych poniżej działów ubezpieczeniowych w myśl następujących postanowień.

§ 1.

Dla wszystkich działów ubezpieczenia.

Czasokres dla wniesienia sprzeciwu w myśl § 2., ustęp 1., o. ubezp. można skrócić; nie może on jednak wynosić mniej niż 14 dni.

§ 2.

Dla ubezpieczenia bydła.

1. Zakład ubezpieczeniowy może powołać się wbrew przepisowi § 50., ustęp 1., o. ubez. na układ, mocą którego jako stała wartość ubezpieczeniowa sztuki bydła w pierwszym peryodzie ubezpieczenia ma być uważana wartość szacunkowa, zbadana przez komisję przyjmującą i zgodnie ustalona. To samo obowiązuje także co do późniejszych peryodów ubezpieczenia dla wartości, które zbadano przy peryodycznem oszacowaniu („ogłędzinach“) i zgodnie ustalono.

2. O ile w poszczególnym przypadku jest taki układ skutecznym, nie ma zastosowania bezwzględnie obowiązujący przepis § 104. o. ubez.

3. Bezwzględnie obowiązujący przepis § 101., ustęp 3., o. ubez. zostaje uchylonym.

§ 3.

Dla ubezpieczeń na wypadek choroby i życiowych.

a) Przepisy o. ubez. dla wszystkich działów ubezpieczeniowych.

1. Uchyła się przymusowy przepis § 11., ustęp 1., o. ubez. co do stałych sądów rozjemczych związkowych kas chorych w myśl § 60. ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, w sprawie ubezpieczenia robotników na wypadek choroby. Innym zakładom ubezpieczenia na wypadek choroby (kasom chorych) i zakładom ubezpieczeń życiowych może władza nadzorcza pozwolić na zgodny ze statutami układ, iż spory z umowy o ubezpieczenie winny być poddawane rozstrzygnięciu stałego związkowego sądu rozjemczego.

2. O ile w myśl punktu 1. zaistnieje właściwość sądu rozjemczego, można skrócić czasokres § 20., ustęp 2., o. ubez. dla dochodzenia roszczenia; nie może on jednak wynosić mniej niż trzy miesiące.

3. Co do skutków zwłoki w płaceniu premii można według wyboru umówić się:

a) że premii nie można żądać sądownie (przez sąd polubowny), że następnie zakład jest wolny z powodu niepłacenia premii od obowiązku świadczenia tylko wtedy, jeżeli zaległość osiągnie przy ubezpieczeniu życiowem kwotę ćwierćrocznej premii, a przy ubezpieczeniu na wypadek choroby kwotę sześciotygodniowej premii, i że wreszcie, jeśli zajdzie ten ostatni przypadek, uważa się umowę za wypowiedzianą przez ubezpieczonego. W razie takiego układu nie mają zastosowania prze-

pisy §§ 28. i 29. o. ubez., § 137. o. ubez. i § 145. o. ubez., o ile ten ostatni powołuje się na § 137. o. ubez.;

b) że premie należy płacić miesięcznie lub w krótszych czasokresach i że wezwania do zapłaty po myśli § 29., ustęp 1., o. ubez. można zaniechać, jeżeli ubezpieczony w ciągu trzech miesięcy po dniu zapadłości premii, co do której uskuteczniło wezwanie o zapłatę po myśli § 29., ustęp 1. o. ubez., ponownie popadł w zwłokę; w dalszym ciągu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 29., ustęp 2., do 4. o. ubez. O ile wskutek takiego układu nie należy oznaczać czasokresu dodatkowego, nie ma zastosowania także § 137., ustęp 2., o. ubez.

§ 4.

b) Przepisy o. ubez. o ubezpieczeniu życiowem.

1. Dla umów, zawartych przez kasy chorych w ramach wspierania chorych w celu świadczenia datku na koszt pogrzebu (pogrzebowe). i dla wszystkich umów, zawartych przez związkowe kasy chorych i kasy pomocy, zostają uchylone bezwzględnie obowiązujące przepisy III. rozdziału ordynacji ubezpieczeniowej.

2. Dla innych umów o ubezpieczenie życiowe można za zgodą władzy nadzorczej statutami postanowić:

a) że w przypadku § 134., ustęp 1., o. ubez. obniży się sumę ubezpieczenia o kwotę, która nie przewyższa różnicy premii z 5% odsetkami poszczególnych płatności premii;

b) że w przypadku § 134., ustęp 3., o. ubez. należy w każdym razie świadczyć pewną odprawę;

c) że w przypadku § 134., ustęp 4., o. ubez. należy zwrócić bez oprocentowania tę kwotę, o którą za wiele świadczone w premiach;

d) że w tych przypadkach, dla których ordynacja ubezpieczeniowa przewiduje przemianę w ubezpieczenie wolne od premii, odkup albo zwrot rezerwy premii, przypadającej na dane ubezpieczenie, należy wydać stosowną część świadczonych premii jako odprawę. W takim przypadku zostają uchylone przymusowe przepisy §§ 141. do 143. i 146., następnie §§ 144. i 145. o ile mają one za założenie wspomnianą przemianę. Podstawy wymiaru odprawy należy ustalić w myśl § 144., ustęp 1., o. ubez. w ogólnych warunkach ubezpieczenia; przymusowy przepis § 153, ustęp 1., ma przytem analogiczne

zastosowanie. Przepisy § 144., ustęp 2., o obowiązkach oznajmienia przekazania obowiązują także dla tej odprawy.

§ 5.

e) Dalej idące uprawnienia władzy nadzorczej.

(1) W odniesieniu do takich związków, u których cel ubezpieczenia schodzi na drugi plan wobec innych celów związku, może władza nadzorcza uchylić także inne bezwzględnie obowiązujące przepisy ordynacji ubezpieczeniowej. Czy tego rodzaju związek istnieje, rozstrzyga władza nadzorcza po wysłuchaniu związku albo tych osób, które zajmują się założeniem związku.

(2) O ile zakłady ubezpieczeń, służące celom ubezpieczenia publiczno-prawnego, uważać należy za mniejsze zakłady ubezpieczenia (artykuł I., ustęp 2.), może im władza nadzorcza pozwolić na jednakowe traktowanie członków, obowiązanych do ubezpieczenia i ubezpieczonych dobrowolnie.

Artykuł III.

Początek skuteczności.

Przepisy artykułu II., § 3., l. 1 i 2, w związku z artykułem I. wchodzi w życie z ogłoszeniem tego rozporządzenia, a reszta przepisów z chwilą oznaczoną w artykule II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 343.

Hoehenburger wr.

Handel wr.

302.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 12. września 1916.

odnoszące się do zajęcia nasienia lnu, zebranego w krajach tutejszych w roku 1916.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Nasienie lnu, zebrane w krajach tutejszych w roku 1916, zostaje zajęte na rzecz państwa. Zajęcie to wchodzi w życie co do już zebranych

ilości natychmiast, a co do reszty ilości z chwilą oddzielenia nasienia od roli. Wyłączone od tego zajęcia są zapasy znajdujące się w posiadaniu państwa albo zarządu wojskowego.

§ 2.

Zajęcie ma ten skutek, że zajętych towarów nie wolno zużywać, przerabiać, brać na karmę, ani dobrowolnie lub przymusowo pozbywać, ani też zakupywać, o ile w tem rozporządzeniu lub w osobnych zarządzeniach Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa nie wydano innych zarządzeń.

Przed wejściem w życie tego rozporządzenia nie wypełnione jeszcze umowy o kupno i dostawę nasienia lnu są bezskuteczne, o ile sprzeciwiają się przepisom tego rozporządzenia.

Nie można dochodzić roszczenia o dopełnienie lub o odszkodowanie z powodu niedopełnienia.

Roszczenia o niedopełnienie, które powstały przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pozostają nietknięte, jednak nabywca nie może żądać dopełnienia, lecz tylko odszkodowania.

§ 3.

Do odbioru zajętych towarów przeznacza się T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej w Wiedniu, I. Seitzergasse 1. Jest ono obowiązane zakupić zajęte towary i jak najrychlej je odebrać.

§ 4.

Cena odbioru wynosi 100 K za 100 kg nasienia lnu netto loco stacya kolejowa, położona najbliższej miejsca złożenia zapasów, w workach nabywcy. Cenę tę rozumie się za towar zdrowy, suchy, przesiany w sposób handlowy (odpowiadający zwyczajom kupieckim). Zapłatę w gotówce skutecznie się za okazaniem nadawczego poświadczenia urzędu kolejowego (duplikatu listu przewozowego).

Jeżeli co do wysokości ceny za towar, który nie odpowiada powyższemu wymogowi, nie przyjdzie do skutku układ między stronami, oznaczy ją za przybraniem stron ten sąd powiatowy, w którego okręgu znajduje się towar, a to w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców w granicach ceny odbioru. W takim przypadku zapłaci gotówką T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej przy odbiorze na razie ofiarowaną przez siebie cenę. Rozstrzygnięcie sądu powiatowego można zacząć w ciągu dni ośmiu rekusem. Przeciw rozstrzygnięciu drugiej instancyi nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny.

O ile kosztu postępowania ma zwrócić jedna ze stron albo o ile należy je między strony rozdzielić, rozstrzyga sąd według swobodnego uznania. Obowiązku dostawy nie odracza postępowanie sądowe.

§ 5.

Posiadacz zajętego towaru jest obowiązany sprzedać go T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej po ustalonych cenach i pod ustalonymi warunkami (§ 4.). Jest on dalej obowiązany przesłać T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej na jej żądanie jedną lub więcej przeciętnych próbek dla zbadania towaru. Wreszcie jest on obowiązany przechowywać towar aż do odebrania w sposób odpowiedni i starannie się z nim obchodzić.

Wymłócenie zbioru ma nastąpić najdalej do dnia 30. grudnia 1916.

O zapasach już istniejących w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia mają ich posiadacze donieść z podaniem ilości i miejsca złożenia T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej najpóźniej w ciągu dni 14 od tej chwili, a o innych zapasach, pochodzących ze zbioru w roku 1916, najdalej do dni 8 po ich uzyskaniu.

§ 6.

Skutek zajęcia kończy się:

1. z oddaniem zapasów T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej.
2. z przymusowym odbiorem.

§ 7.

Przesyłki nasienia lnu wolno przyjąć do przewozu kolejom albo towarzystwom żeglugi parowej tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozu dołączone jest dla każdej przesyłki wystawione według podanego wzoru poświadczenie przewozowe T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny, jakoteż dla przesyłek, które w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia już były nadane, nie są potrzebne tego rodzaju poświadczenia przewozowe.

§ 8.

Jeżeli posiadacz wzbrania się sprzedać swoje zajęte zapasy nasienia lnu T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej, to polityczna władza pierwszej instancji, w której okręgu znajdują się zapasy, ma orzec o obowiązku oddania zapasów i w razie potrzeby zarządzić ich przymusowe odebranie na koszt posiadacza.

Orzeczenie takie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów

§ 9.

W razie przymusowego odebrania zapasów należy potrącić z ceny odbioru 10 procent. Jeżeli nie jest znany posiadacz lub nie jest znane jego miejsce pobytu albo jeżeli cena ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, płynących z praw rzeczowych, to należy wartość towarów złożyć w sądzie.

Przymusowo odebrane zapasy winien ich ostatni posiadacz aż do zabrania przechowywać bezpłatnie i obchodzić się z nimi w sposób odpowiedni.

§ 10.

T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej ma zakupione przez się, zajęte zapasy nasienia lnu przydzielić do przerobienia tym wytwórcom oleju, których mu wskaże Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

Rozdzielenie uzyskanego oleju lnianego między konsumentów i ustanowienie ceny, po jakiej ma im olej oddać T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej, uskutecznia Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego za potwierdzeniem Ministra handlu (§§ 2. i 14. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 94).

Makuchy odstawi T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej do Centrali środków państwowych po cenie, jaką oznaczy Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 11.

T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej jest obowiązane z łącznej ilości zakupionego nasienia lnu zatrzymać do dnia 30. kwietnia 1917 dla użycia na zasiew taką jej część, jaką oznaczy Minister rolnictwa.

Prośby o odstąpienie nasienia należy zawczasu wystosować do Wojennego związku przemysłu olejnego i tłuszczowego w Wiedniu, I., Seitzer-gasse 1., wymieniając potrzebną ilość i rozmiar powierzchni uprawy. Jeżeli prośba ta wpłynie jeszcze przed odebraniem zajętych zapasów przez T. akc. austriackiej Centrali olejnej i tłuszczowej, to Wo-jenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego pozostawi proszącemu odpowiednią ilość nasienia z jego własnych zapasów.

§ 12.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnieniu ustano-

wionych w niem obowiązków będzie karała władza polityczna I. instancyi grzywną do 5000 K albo aresztem do sześciu miesięcy, o ile czynności te nie podpadają surowszej karze.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Hochenburger wlr.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Forster wlr.

Leth wlr.

Handel wlr.

Poświadczenie przewozowe dla nasienia lnu.

Imię i nazwisko wysyłającego

w ma prawo przewieźć

..... kg nasienia lnu,

a to w czasie od do

z (nazwa stacji nadawczej)

do (nazwa stacji przeznaczenia)

(koleją albo okrętem) pod adresem (imię i nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy)

.....

Wiedeń, dnia

**T. akc. austriackiej Centrali olejnej
i tłuszczowej.**

Poświadczenie to należy urwale dołączyć do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia ma być zaznaczone na dokumencie przewozowym.
Poświadczenie to ściągnie stacja przeznaczenia.

303.**Rozporządzenie Ministra handlu
za zgodą Ministra wojny z dnia
14. września 1916,**

dotyczące przywozu niektórych materiałów
surowych z Turcyi i z Bułgaryi w przesyłkach
pocztowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia
10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, roz-
porządza się:

§ 1.

Wymienione poniżej towary, sprowadzone
po wejściu w życie tego rozporządzenia z Turcyi
i Bułgaryi do Austryi w przesyłkach pocztowych
(pakietowych i listowych), a mianowicie:

materyały włókniste (tkackie), jak wełna,
przędza wełniana, bawełna, len, konopie;

nasienie konopi dla celów uprawy;

sierść zwierzęca wszelkiego rodzaju (szceć,
wełna angorska, włosie wielbłądzi);

jedwab (jedwabne odpadki, kokony wszelkiego
rodzaju i jedwab niciany);

skóry i skórki (także skórki zajęcze, jednak
nie skórki szlachetne);

skóra wyprawiona;

materyały garbnikowe wszelkiego rodzaju,
także jabłka galasowe;

surowy kauczuk, balata, gutaperka, mieszaniny
gumy i jej rozczyny, stara guma oraz sporzą-
dzone z niej regeneraty;

szmaty, gałgany;

guma tragantowa;

boracyt (pandermit)

muszą odbiorcy przez dni 14 po otrzymaniu prze-
syłki trzymać dla dyspozycji c. i k. zarządu woj-
skowego i nie wolno ich w tym czasie ani
pozbywać ani przerabiać. Jeżeli w tym czasie nie
rozporządzi nimi c. i k. zarząd wojskowy, to ma
odbiorca prawo użyć ich stosownie do zarządzeń,
istniejących dla nich w Austryi.

§ 2.

Za działania wbrew postanowieniom tego roz-
porządzenia będzie karała władza polityczna grzywną
do 5000 koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem
ogłoszenia.

Spitzmüller wlr

